

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτισίς ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροῦ διηγήτορα
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἕως ποῦ ἐχώρησεν ἡ μεγα-
λομανία τῶν Ῥωμούνων).—Μακεδονία.—
Ἠπειρος.—Τρεῖς ἔθνη καὶ ὁρεαὶ πρὸς τὸν
Σύλλογον τῶν Ὁφελίμων Βιβλίων (Μα-
ραβίης, Κοργιανέως, Εὐγενίδης).—Ἀγ-
γέλματα καὶ θρύλοι.—Μικρὰ Ἀσία (στα-
τιστικαὶ πληροφορίες πληθυσμοῦ καὶ σχο-
λείων τῆς ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως).—
Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.—
Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες.

Ἐπιφυλλίς (ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν παρα-
δείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκῆ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 9 Μαρτίου 1905.

Τὰ ἠθικὰ νοσήματα φαίνεται, ὅτι εἶναι μάλ-
λον δυσίατα τῶν φυσικῶν, καθίστανται δ' ἀ-
ληθῶς ἀθεράπευτα, ὅταν ἐμπίπτωσιν εἰς ὁλό-
κληρα ἔθνη. Τοῦτο ἀνέλαβε νὰ ἀποδείξῃ ἡμῖν
κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἡ ἀγαπητὴ καὶ
ἐρατεινότητῃ Ῥωμουσία.

Τὰ τελευταῖα πενήτηντα ἔτη τῆς παρελ-
θούσης ἐκατονταετηρίδος ἐχρησιμεύσαμεν εἰς
τὴν ὥραιαν ταύτην χώραν ὁ ἄκμων, ἐφ' οὗ
ἐσφυρηλάτησε τὸν πατριωτισμὸν τῆς καὶ τὰ
ἔθνη δυνάμει τῆς. Τὰ ἄφθονα σπέρματα τοῦ
ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἄνισα ἐρρίψαμεν ἐν
αὐτῇ ζυμώοντες αὐτὰ πάλαι διὰ τῶν ἡμε-
τέρων ἰδρώτων, πολλάκις δὲ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ
ἡμέτερου αἵματος, ἀνέδωκαν ὡς θαλερὸν καὶ
εὐχυστον καρπὸν τὸ μῖσος τὸ ἀσπονδὸν καὶ ἀ-
διάλλακτον κατὰ παντός, ὅ,τι ἑλληνικὸν καὶ ἡ
δύναμις τῶν μοναρχικῶν κτημάτων καὶ ἡ
διάταξις τοῦ συντάγματος περὶ περιορισμοῦ
τῆς ἀκινήτου ἀγροτικῆς ιδιοκτησίας τῶν ξέ-
νων καὶ πληθὺς ἄλλων ἀπαγορευτικῶν νόμων
ἐπηκολούθησαν εἰς μακροτάτην τῆς παραδόξου
ἐκείνης ἐξελίξεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν
Ῥωμούνων, καθ' ἣν ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πα-
τρίδα τῶν ἐξεδηλοῦτο ἀρνητικῶς διὰ τῆς κατὰ
τῶν Ἑλλήνων ἐχθρας.

Τοιαύτη ἦτο τῶν Ῥωμούνων ἡ ψυχολογικὴ
κατάστασις, ὅτε ἀντιστάτριας τυχερῶς καὶ
ἐρεπεν εἰς τὸ γένος τοῦτο τὴν ἀποκάλυψιν,
ὅτι ὑπάρχουσι Ῥωμοῦνι καὶ ἐν Μακεδονίᾳ
καὶ ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ! Τὸ ἀγ-
γέλμα ὑπῆρξεν οὐρανόπεμπτον. Ἡ βουλι-
μῶσα ἐχθρὰ καὶ μῖσος καὶ ὀργὴν ψυχὴ
τῆς Ῥωμουσίας δὲν εἶχε πλέον τοὺς Ἑλλήνας
ἐμπούρους, οἵτινες κατέφυγον εἰς τὰς ὄχθας
τοῦ Ἰστροῦ πρὸς βιοτήν, ἀλλὰ καὶ ὁλοκληρον
τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐνωπίον τῆς ὡς τροφῆς τῆς
ἐθνικῆς τῆς λύσεως.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν εὐδοκήσει ἡ θεία
Πρόνοια νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ῥωμουσίαν ὡς
ἡγεμόνα ἄνδρα πεποικισμένον διὰ τῶν βασι-
λικῶν ἀρετῶν τῆς φιλοδοξίας, τῆς θερμουργοῦ
δράσεως, τῆς στρατιωτικῆς ἀνδρείας, Κάρο-
λον τὸν Δ', ὅστις ἄριστα διέδεν, ὅτι ἡ με-
ταξὺ τῶν Καρπαθίων καὶ τοῦ Ἰστροῦ οἰκοῦσα
πάνσπερμος φυλὴ πιεζομένη ἐκατέρωθεν τῶν
ἐρίων τῆς ὑπὸ μεγάλων ἐθνικῶν ὄγκων πρῶ-
τα πάντων, ἵνα διατηρήσῃ τὴν ἀκεραιό-
τητά τῆς εἶχεν ἀνάγκη στρατοῦ εὐσυντάκτου
δυναμένου νὰ κλίῃ τὴν πλάστιγγα τῆς νίκης
ἐπὲρ ἐκείνων τῶν ἐξ Ἰσοῦ ἀρπακτικῶν γειτό-
νων, εἰς ὃν θὰ προσετίθεντο τὰ Ῥωμουνικά
ἐπλά.

Καὶ ἐκ τῆς ἰλῦος, ἣν παντοῖαι φυλετικαὶ
πλήμμυραι ἐσώρυσαν εἰς τὴν χώραν, τὴν
προσκόλλησαν ἐαυτῇ τὸ ὄνομα Ῥωμουσία,
αἱ γερμανικαὶ τοῦ Καρόλου χεῖρες ἐπλάσαν
οἰκὸν διὰ θαυματουργήματος στρατὸν ἀλη-
θῶς ἄριστον, εἰς ὃν ἡ τύχη καὶ πάλιν παρέσχε
τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀγωνισθῇ ἐν ἀγῶνι, καθ' ὃν
νὰ ἀπολέσῃ μὲν οὐδὲν ἐκινδύνευε, πολλὰ δ'
ἐλπίδες ὑπῆρχον μέγιστα νὰ κερδήσῃ.

Καὶ ἐκέρδησε τότε τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς
ἥμισυ ἐπαχθοῦς ὑποτελείας, ἐξέχωρησε τὴν
ἐφόρον καὶ γνησίως Ῥωμουνικὴν Βεσσαραβίαν

καὶ κατέλαβεν αὐτὴ τὴν ἐλώδη καὶ ἀπο-
ρὴν βουλγαροταταρικὴν Δόδρουτσαν. Φαίνεται
δὲ, ὅτι τὰ ἔτη τῆς Δοδρουτσίας ἐξελέχθησαν
πρὸς καλλιέργειαν τοῦ μικροβίου τῆς Ῥωμου-
νικῆς μεγαλομανίας, ὅπερ σήμερον εὐρίσκε-
ται εἰς τὴν ὑπᾶντην ἔντασιν τῆς ἀναπτύξεως
τοῦ ἐν Ῥωμουσίᾳ. Ὅ,τι πρὸ ὀλίγων ἔτι ἔτων,
πρὸ δέκα πέντε ἔτων, μόνον τὴν χλεύην καὶ
τὸν γέλωτα προὔκάλει, σήμερον ἀναφανδὸν
κηρύσσεται ὡς ἄρθρον πίστεως τῆς Ῥωμου-
νικῆς φιλοπατρίας. Εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Τούρ-
κων περιλήφθεντες οἱ Ῥωμοῦνοι ἀξιοῦσι σήμε-
ρον νὰ γίνωσιν αὐτῶν καὶ κληρονόμοι. Βαπτι-
σθέντες Ῥωμοῦνοι—καὶ ἡ ἀτυχὴς ἱστορία μαρ-
τυρεῖ, ὅτι τὸ ἀσθαδὲς νεογνὸν δὲν ἔσχεν οὐ-
δένα ἀνάδοχον—βαπτισθέντες Ῥωμοῦνοι (Ro-
māni), τοῦτ' ἐστὶν εἰπεῖν Ῥωμαῖοι, εἶδον ἐν
τῇ μέθῃ τῆς εὐκόλου νίκης, ἐπὶ ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ
μέχρι τοῦ Ταινάρου καὶ ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν
ὕψωρων τοῦ Ταύρου μέχρι τῶν μυγῶν τοῦ
Ἀδρίου ἐξετείνετο ποτε αὐτοκρατορία τις λε-
γομένη ἀνατολικὴ Ῥωμανία. Τίς εἶναι τῆς αὐ-
τοκρατορίας ταύτης ὁ δικαίω διάδοχος; Ἀλλὰ
τίς ἄλλος ἢ ὁ φέρων τὸ ὄνομα τῆς!

Τοῦτο, ἐπαναλαμβάνοντες, δὲν ἐτόλμων ἄλ-
λοτε οἱ Ῥωμοῦνοι προδοῦναι τὸν γελοῖον καὶ
νὰ ἐκστομίσωσιν. Πέρυσιν ἔτι ὁ ὑπουργὸς τῶν
ἐξωτερικῶν Βρατιάνος ἐκήρυσσεν, ὅτι οἱ σκο-
ποὶ τῆς Ῥωμουσίας ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι πολι-
τιστικὸν χαρακτῆρος ἀποβλέποντες εἰς τὴν
διατήρησιν τῆς Ῥωμουνικῆς γλώσσης καὶ τῆς
Ῥωμουνικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως (λέγε δημι-
ουργίαν ἀνυπότακτου ἐθνικῆς συνειδήσεως) τῶν
Ῥωμούνων!! κατεῖχον τῆς Μακεδονίας.

Ἀλλ' ὁ περὶ τῶν φανταστικῶν μεγα-
λείων αὐξάνει καὶ αἱ ἐπιφυλάξεις πίπτουσιν ἡ
μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τὰ δεῖλὰ τὰ κατ' ἀρχὰς
κυοφορούμενα σχέδια, ἅντινα ὁ φόβος συνεστει-
ρου ἐν τῷ μυθῷ τῆς Ῥωμουνικῆς καρδίας,
μεγαλόστομος αὐθάδεια σήμερον ἐκθέτει γυ-
μνά πρὸ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου.

Ὅχι πολιτιστικοί, ἀλλὰ πολιτικοί, αὐτο-
κρατορικοὶ αὐτόκλημα ἐξαγγέλλονται ὑπὸ τοῦ
βασιλέως Καρόλου οἱ σκοποὶ τῆς Ῥωμουσίας,
ὅχι πλέον ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' ἐν ἅπασῃ τῇ
ἐλληνικῇ χερσονήσῳ.

«Ἡ εἰρήνη, εἶπεν ὁ βασιλεὺς Κάρολος
ἐνώπιον τῶν Ῥωμουνικῶν βουλῶν, δὲν διατα-
ράχθη παρὰ τὰς δυσχερεῖς τὰς ὑπαρχούσας
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις τῆς Ὀθωμανικῆς
Αὐτοκρατορίας, δι' ἃς ἡ Ῥωμουσία ἔχει ἐ-
ξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ἕνεκα τῆς ἐν αὐταῖς
ὑπάρχουσας πολυπληθοῦς ὁμοφυλίου καὶ ὁ-
μογλώσσου αὐτῇ πληθυσμοῦ, ζώντος ἐκεῖ ὡς
πρὸς τὸν ὅλην τοῦ Ῥωμουνικοῦ Α. Μεγαλειότητος τοῦ
Σουλτάνου».

Ἀλλὰ δὲν εἶπε μόνον τοῦτο. Τὸ κείμενον
τοῦ βασιλικοῦ λόγου οὕτω δὲν εἶναι πλήρες.
Περὶ εἰς φράσιν εἰς τὴν μᾶλλον βαρυσήμανον,
ταύτην: «ὅτι τὰ δικαιώματά τῆς ταύτης ἡ
Ῥωμουσία θὰ διεκδικήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ
τοῦ στρατοῦ τῆς!»

Οἱ προσήλυτοι λοιπὸν τοῦ Γκίκα καὶ τοῦ
Παδεάνου, αἱ ἐλίγαι ἐκείναι ἐκατοντάδες τῶν
ἀλητῶν καὶ ἀνεστῶν, οἵτινες μισθοφοροῦσι
πωλοῦντες πατρίδα εἰς τὸν τὰ πλείονα προσ-
φέροντα, ἤρχισαν νὰ προσλαμβάνωσι κοσμο-
ιστορικὴν σπουδαιότητα. Ἡ εἰρήνη τῆς Μα-
κεδονίας ἀπέκρινεν ἕνα εἰσέτι φρουρὴν καὶ
φίλον, τὴν Ῥωμουσίαν. Οἱ ὁμόγλωσσοί τῆς
ἔχουσιν ἀνάγκη τῆς εἰρήνης ταύτης, ὅπως
τεκμηριώσιν ἀπερίσπαστοι τὴν πίστιν τῆς
ὑψηλότητος τῶν πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ἀλ-
λοῖμονον εἰς τὴν τομήσονται νὰ τὴν διατα-
ράξῃ καὶ ἀντιστάσῃ τοὺς μακεδονικοὺς πλη-
θυσμούς ἀπὸ τοῦ γλυκυτάτου θελήτρου,
ὅπερ παρίχει αὐτοῖς ἡ πανδῶρα πρὸς τὸν
Σουλτάνον πίστις!

Μετὰ ποίας καταπληκτικῆς ἀκριβείας ἐ-
παναλαμβάνονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν αὐ-
τῶν ἱστορικῶν αἰτίων! Τὰ πάμφyla τῶν
βαρβάρων γένῃ, ἀφ' οὗ πλημμυρήσαντα ὁ-
λόκληρον τὴν ἐλληνικὴν αὐτοκρατορίαν δι-
αίματάς συνετριβήσαν, προσεκάλεσεν τελευ-
ταῖον ὡς σύμμαχόν τῶν τῶν Τούρκων. Αὐτὰ
καταγαγόντα εἰς Εὐρώπῃ τὴν ἀδελφὴν τῶν
ταύτης βαρβαρότητα, αὐτὰ καὶ νῦν ἀγωνί-
ζονται νὰ διατηρήσωσιν αὐτὴν ζῶσαν ἐν τῇ

ἀτυχεστάτῃ ταύτῃ γυναι τῆς Εὐρώπης,
ἐρίζοντα πρὸς ἄλληλα, ἵνα τὴν διαδεχθῶσι,
συμμάχοντα θῶς ἐξ ὁρμεμπύτου, ὅταν πρό-
κηται νὰ στραφῶσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τοῦ
προαιωνίου τούτου ἐχθροῦ, ὅστις ἔχει τὴν
αὐθάδειαν νὰ συνερίξῃ εἰσέτι τὰς προσπα-
θείας, ὅπως διατηρήσῃ ἰδικόν του τὸν πα-
τρίων οἶκον.

Καὶ θλιβόμεθα μὲν βλέποντες, ὅτι ἡ με-
γαλοπραγμοσύνη καταλιποῦσα τὴν χώραν
τῶν ἡμιθέων καὶ τῶν ἡρώων μετεπληθύνει
εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων καὶ συμμα-
χεί σήμερον πρὸς τὴν ἀλόγιστον καὶ κραι-
παλῶσαν τυχάρπαστον ἀλαζυνίαν, ἀλλὰ καὶ
χαίρομεν, ὅτι ἀσύντακτοι, ἀκείφαλοι, ἄνευ ὁ-
δηγοῦ, λαμβάνοντες τὴν ἀποδείξιν τῆς ἡμε-
τέρας ἰσχύος ἐκ τῆς κοινῆς ἐχθρας τῶν ἀντι-
ζήλων. Χαίρομεν, ὅτι τὸ παρ' ἄξιαν εὐδοκι-
μεῖν ἀφορμὴ τοῦ ὑπερφρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις
γίνεται, διότι σύντομος τῆς παραφροσύνης εἶναι
ἡ ὑπερφροσύνη καὶ διότι τὴν παρ' ἐλπίδα εὐ-
τυχίαν τῶν ἀντιζήλων ὑποσκάπτει ὁ ἰδὸς τοῦ
θανάτου, τοῦτ' ἐστὶν ὁ αἰώνιος πρόδρομος τῆς
καταστροφῆς, ἡ ἀδικος πλεονεξία.

Τυφλὴ καὶ κωφὴ ἡ Ῥωμουσία, ἀλλόφρων
καὶ μαινομένη ὑπὸ ὀρέξεως μεγαλειτέρων τῆς
πεπτικῆς δυνάμεως τοῦ στομάχου τῆς, δὲν
βλέπει καὶ δὲν ἀκούει τὸν πένθιμον ἦχον τοῦ
κώδωνος, ὅστις σείεται πρὸ τῆς θύρας τῆς, δι-
οὐ κηδεύεται δύναμις πολλῇ, ἀσυγκρίτῳ τῷ
λόγῳ, κραταιότερα τῆς Ῥωμουσίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Τούρκοι ἀναβαρρύντες κατὰ τῶν Βουλγάρων.
—Ἡ ἀφύπνισις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδο-
νίας καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.—
Τὶ ἀπαιτεῖται περαιτέρω πρὸς τὴν τελικὴν ἡμῶν
κατάρτησιν.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ἀπὸ
3 Μαρτίου 1905.

Τὸ ἔαρ, ὅπερ γενικῶς ἐθεωρεῖτο ἐφέτος ὡς προ-
ἄγγελον νέων σοβαροτέρων περιπολῶν ἐν τῇ χερ-
σονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ, δὲν φαίνεται ἀρξάμενον ὑπὸ
αἰσίου οἰωνοῦ διὰ τὸ βουλγαρικὸν κίνημα τῆς Μα-
κεδονίας, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρὸς νότον δια-
μερίσματα τοῦ Νομοῦ Μοναστηρίου. Ἡ τουρκικὴ
κυβέρνησις ἀναβαρρύνει, φαίνεται, ἐκ τῆς ἐξωτερι-
κῆς πολιτικῆς καταστάσεως δεικνύουσαν ἀνακτῆσασα
κάπως τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς καὶ ἐννοεῖ τῇ φορᾷ
ταύτῃ ταχέως καὶ ἀμειλίχως νὰ πατάξῃ πᾶν
θρασὺ τὸ κίνημα τοῦ κομιτάτου. Ἐτέρωθεν δὲ τὸ
ἐλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Μακεδονίας εἰς τὰ καίρια
πρῶθεν, τὸ μὲν ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ὑπέστη ἀπὸ
μέρους τῶν ὀργάνων τοῦ κομιτάτου ἀπηνῶν διωγ-
μῶν, τὸ δὲ ἐκ τῆς χαλαρᾶς καταδωλέως τῶν ἀρ-
χῶν καὶ τῆς ἀποκαλύψεως ἐνόχου στάσεως τῶν
δυναμένων, ἀμετάσπαστον ἐμφαίνει ἀπόφασιν ὅτι
ἀμυνθῇ γενναίως καὶ ἀποτελεσματικῶς, ἀποκαθαί-
ρον τὸ ἐδαφὸς πάντων τῶν κακούργων ἐκείνων
στοιχείων, ἅπερ ὑπὸ τὴν πρόσχημα τῆς ἀπελευθε-
ρώσεως τῆς Μακεδονίας ὡς λυσσαλὸς λύκος ἐπέ-
πεσον κατὰ τὸν φιλήσυχον κατοικῶν σῶτῃς, διὰ
πυρὸς καὶ σιδήρου ἐξοπτοῦντα πάντα πρόμαχον τῆς
ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἡν καὶ τῇ
ἀληθείᾳ κρατερῶς νὰ δρασθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μα-
κεδονίας, ἣν καὶ ὁ περιλήπτως ν' ἀποδείξωσιν
οἱ ἀπόγονοι τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅτι ζῶσιν,
ὅτι πληρὴ ἔχουσιν συναίσθησιν τῆς καταγωγῆς καὶ
τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν παρελθόντος καὶ ὅτι ἐπίσταν-
ται δεινῶς νὰ πλῆξωσι τοὺς ὑβριστὰς τῆς περι-
μαχίτου αὐτῶν πατρίδος. Πλείοτερά ἀνοχὴ θὰ
ἦτο κἀκίστον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐλληνικῆς φυ-
λῆς, θὰ ἐδείκνυν ὅτι στερούμεθα ἐθνικῆς φιλοτι-
μίας καὶ ὅτι αἰώνιος τὰ πάντα ἐννοούμεν ν' ἀνα-
μένωμεν οὐχὶ ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν δράσεως, ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἐλέος τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Χαιρέτιζοντες
δὲν ἐυφροσύνως τὴν τοιαύτην ζωρὰν ἀνάντησιν
τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας ἐλπίο-
μεν ὅτι ἐπαξίως θὰ τιμῇ τὴν πατρίδα καὶ τε-
λείως θ' ἀνταποκριθῇ πρὸς τοὺς διακαεῖς πόθους
τοῦ πανελληνίου. Εἴθε ὁ ἀγαθὸς δαίμων τοῦ ἐλλη-
νισμοῦ τῆς Μακεδονίας ὡς ἄλλο λῆβαρον νὰ κα-
θοδηγῇ καὶ ἐπιστῇ τὸν δικαίον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ
ἀγῶνα.

Ἄλλως τε δὲ δὲν ἀπαιτοῦνται καὶ μεγάλα
πράγματα διὰ τὴν ταπεινώσιν τῆς αὐθάδους ὁ-
φροσύνης τῶν συνοίκων ἡμῶν Βουλγάρων ἢ μᾶλλον

τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν προσπαθῶν. Δύο συμπλο-
καὶ γινόμεναι πρὸς ἐλληνικὰ σώματα. ἡ μὲν ἐν τῇ
παρὰ τὴν Νέουσαν Μονῇ τοῦ Ἀγίου Προδρόμου,
καθ' ἣν δρᾷ Ἑλλήνων ἐτρέψεν εἰς αἰσχρὰν φυγὴν
πολλῶν ὑπέρτερον ἀριθμὸν Βουλγάρων κακούργων, ἡ
δὲ παρὰ τὰ Γενίτσα, καθ' ἣν ὁλόκληρος βουλγα-
ρικὴ συμμορία ἐκ 33 τῶν ὅλων ἀτόμων τέλειον ἐξ-
ωλοθρεύθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, κατέδειξαν περι-
φανῶς ὅτι οἱ ἀχρεῖοι ἐπιδρομεῖς τῆς πατρίδος μας
μόνον ὡς ἀναρχικοὶ καὶ δολοφόνοι εἶνε ἱκανοὶ νὰ
δράσωσιν, οὔτε γενναίως τε οὔτε πολεμικῇ
τέχνῃ ἐκτενταί ὅπως ἀντιπαλαίσωσιν ἐπιτυχῶς
κατὰ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων. Ἄλλως τε
πῶς δύναται νὰ πολεμῶσι γενναίως ἄνθρωποι τοῦ
χειρίστου φυχίσματος, ἐνεργοῦτες οὐχὶ αὐθόρμητος
καὶ ἐκ πεποιθήσεως, ἀλλ' ἐξαναγκάζομενοι ὑπὸ τῶν
ἀρχηγῶν τοῦ κομιτάτου ἐπὶ ἀπειλῇ θανάτου;
Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, δὲν πρέπει ποτὶς νὰ ὑποτιμώμεν
τὰς δυνάμεις τῶν καὶ νὰ ἐπαναπαύομεθα εἰς μι-
κρὰς καὶ ἀσημάντους ἐνεργείας. Παρὰ τὰ ταπεινὰ
αὐτῶν ἐνστικτὰ οἱ Βούλγαροι εἶνε συστηματικῶς
διωργανωμένοι καὶ ἔχουσιν ἂν πᾶσαν διευθύνσιν ἐξ-
ηλωμένων σατανικῶν δικτύων ἐνεργειῶν. Ἀπαι-
τεῖται λοιπὸν καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν σύντομος καὶ συ-
στηματικὴ ἐργασία, ἀπαιτεῖται ἐμβριθὴς μελέτη
παντὸς σημείου σχετιζομένου πρὸς τὴν αἰσάν διεξ-
αγωγὴν τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν, τότε δὲ ὅμως βέβαιον
ὅτι θελομεν κατορθώσῃ νὰ κατασυντρίψωμεν διὰ
τῆς πτέρων τῶν δηλητηριώδους τούτους ὄφεις, οἵ-
τινες ἀδύνατοι λόγῳ πληθυσμοῦ καὶ μορφώσεως νὰ
ἐπιδείξωσι στοιχεῖα ὑπεροχῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων λαῶν
καταφεύγουσιν εἰς ὁμότητα καὶ βιασπρηγίαν ἡμι-
στα ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰς πομπῶδεις καὶ ψευ-
δεῖς αὐτῶν προκηρύξεις περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς
Μακεδονίας.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῆς Τουρκίας ἐπιτείνον-
ται.—Τὶ διετάχθη εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα
τῆς Ἠπείρου.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 4
Μαρτίου τὰ ἐπόμενα:

Μὲ ὅλας τὰς φιλελληνικὰς διαβεβαιώσεις ἐκ μέ-
ρους τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, μὲ ὅλας τὰς
φιλικὰς νοουσίας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς
τὸν Φερδινάνδον, μὲ ὅλας τὰς φρικώδεις συμφορὰς
ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, φαί-
νεται, ὅτι ἡ ἀληθὴς εἰσαρμένη ἀγὲ τὴν ὑποτελῆ
ἡγεμονίαν εἰς πόλεμον πρὸς τὴν κυρίαρχον Τουρκίαν.
Οὐδένα πρέπει νὰ λανθάνωσι πλεόν αἱ μετὰ μεγί-
στης σπουδῆς καὶ συντόμου δραστηριότητος ἐκατέ-
ρωθεν ἐκτελούμεναι παρασκευαί, προμήθειαι ὀπλων,
ἐπισκευαὶ ὀπλῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐν γένει πάντα
τὰ προμηνύματα τῆς προσεχοῦς πιθανώτατης συρ-
ράξεως. Μετὰ τὴν ἐσπευσμένην προσκλήσιν τῶν
κληρωτῶν τοῦ ἡμέτερου Νομοῦ ὑπὸ τὰς σημαίας,
λαβοῦσαν χώραν τέσσαρας ὁλοκληροῦς μῆνας πρὸς τῆς
ἐθιζομένης ἐποχῆς καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτων εἰς διά-
φορα τῆς Μακεδονίας μέρη, τηλεγραφικῇ διαταγῇ
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς ἐνταῦθα στρατιω-
τικὰς ἀρχὰς ὀρίζει νὰ ἐτοιμασθῶσιν οἱ τῆς ἐφε-
δρείας κατάλογοι καὶ οἱ ὑπαρξέμενοι εἰς ταύτην ἀ-
ξιωματικοὶ νὰ σταθμεύωσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς
περιφέρειας τῶν. Εἰς δὲ τὰ διάφορα τῶν διαβατη-
ρίων γραφεῖα τοῦ ἡμέτερου Νομοῦ ἀπηγορεύθη νὰ
παρχωρῶσι τοιαῦτα εἰς πάντα Μουσουλμάνον στρα-
τεύσιμον καὶ ἔχοντα ἡλικίαν 20—40 ἐτῶν.

ΤΡΕΙΣ ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΒΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ μεταβαίνων εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, εὐε-
θέρας καὶ ἀλυτρώτου, ἐκπλησσεται βλέπων ἀνθρω-
πίνους εἰς τοῦτο μὲν φυσιολογικοὺς πίνακας γεμα-
τικούς, εἰς ἄλλο γαλλικούς, εἰς τρίτον Ῥωσικούς, ἐνια-
χοῦ δὲ ἀλλοῖμονον! καὶ Ῥωμουνικούς. Παραλείπο-
μεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πάμπολλα σχολεῖα, ἐν οἷς
ἀγνοεῖται ὡς ἀνέφικτος πολυτέλεια καὶ τὸ τί ἐστὶ
πίναξ φυσιολογικός εἴτε τοῦ φυτικού, εἴτε τοῦ ζωι-
κοῦ βασιλείου καὶ ἐν οἷς τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων
πλὴν τῆς οὐκ οὐκ αἰδῶς, ἀγέλαδος ὄνου, ἵππου,
τὰς ιδέας τῶν ἄλλων ζῶων σχηματίζουσιν ἐκαστον
κατὰ τὴν φαντασίαν του.

Ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ προκομμένοι ὑπουργοὶ
τῆς ἐλληνικῆς παιδείας διαδεχόμενοι ἀλλήλους καὶ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Α. Σαμαρτζή